

*
Megjelen minden kedden

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr.
Negyed évre 1 frt 20 kt.
Egyes szám 10 kr.

*

HONTI LAPOK

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
I P O L Y S Á G .

Hivatalos és magánhirdetések mérsékelt árszabás szerint.

*

— Ipolyág, 1897. szeptember 28. —

Jelen negyedév végén felkérjük előfizetőinket, hogy előfizetéseiket idején megújítani sziveskedjenek.

Hátralékosainkat pedig felkérjük, hogy hátralékaikat most már mulhatlanul kiegyenlíteni sziveskedjenek, — mert pontatlan olvasóinknak a lapot továbbra nem küldhetjük.

Magyaradért.

— szeptember 26.

Már volt alkalmunk lapunk e helyén rámutatni azon figyelemreméltó körülményekre, melyek a ma még kezdetleges állapotban lévő magyar gyógyfürdő felállítását közérdek szempontjairól érintik.

Ez a nagyhatású gyógyforrás megyénk területén bugyogván, oly közkinccset képez, hogy senki sem foglalhat el antipoláris nézetet abban, hogy az egész megye közönségét érdekli az, hogy ez a gyógyfürdő elérje azt a felvirágzást, melyre teremtve van.

Ki kell építeni, be kell rendezni, parkkal ellátni, könnyű közlekedés létesítése által minden-

Clemenceau.

Grenedics Dénes korán jött haza az irodából. Feleségét a kis udvari szobában találta, a hova az a szomorú őszi napok kezdete óta szinte begubózta magát, mint a télalvó bogárkák. Az azelőtt soha sem használt kerövet legyűrűt sarkában napról napra összecsúszott, mint az egyre fogyó pamutgombolyag. Csak ott érezte jól magát abban a kis hamupipókeszobában, a melyet eddig nem használtak semmire sem s a melynek szürke falai az állandó felhomályosságban szinte ponneszesen ódonoknak, kopottaknak látszottak.

Most is megijedt a mikor a férje megszólította. Felugrott, szempillái idegesen reszkettek. néhány elharapott értelmetlen szót mondott, mintha álmából verték volna fel. Azután sebesen, izgatottan kérdezte:

— Akarsz valamit Dénes? . . . Történt valami?

A férj mosolyogva csóválta meg fejét.

— Megijedtél, kis bagoly, ugy-e? Hát mért bujkálsz mindig ebben a sötétségben? . . . Csak a színházba akarlak elcsalni . . .

Az asszony csalódottan ült vissza a

kere nézve hozzáférhetővé tenni, kezdetleges voltából kiemelni, — szóval modern fürdőhelyllyé átalakítani. E nagystíliú átalakítások költségeinek előteremtésére tulajdonosa K e v i c z k y Dániel egy részvénytársaság születését tervezi, melynek tulajdonában a fürdő egy virágzó, látogatott gyógyhely szintjére emelkednék fel. E terv keresztülvilését megyénk egész közönségének anyagilag, erkölcsileg támogatni kell.

Lapunk egy más cikke nyújt megvilágító tájékoztatást az új Magyarad megteremtésének nagyszabású terveiről, melyeket K o n k o l y Thege Sándor, S o m o g y i László, K o v á c s Sebestény Endre dr. megyénk főorvosa, és F r o m m e r Ignác Bars megye tb. főorvosa következő megleghangu erkölcsi ajánlással látnak el:

A magyar gyógyfürdő igazán bár lenne ha az rendeltetésének a mai kor kivánalmainak megfelelő állapotba nem bocsájtatnák és mi is azon véleményben vagyunk, hogy ezt a célt leghelyesebben részvénytársaság alakításával lehet elérni, miért is mi is ajánljuk e humánusnak ígérkező, kockázattal nem járó humánus vállalatot a nagyérdemű közönség szives figyelmébe és támogatásába.

helyére, unott, kedvetlen arcú még jobban megnyult, sokáig hallgatott, a vállát csóválgatta:

— Miért mennék? Csupa sár és köd az utca. Olyan jó idehaza!

Még összecsúszott és fázósan kérdezte:

— Hát mit adnak ma?

— Clemenceau-t!

Az asszony megrezzent, szemét dörzsölte, mintha az álmoságot akarná kergetni belőle, azután mereven nézte a férjét.

— Clemenceau-t, Clemenceau-t, — ismételtette s idegesen mosolygott. — Akkor persze hogy elmegyünk. Oda el kell mennem Várj Dénes, mindjárt átöltözöm.

És lassan tétozva, a falakat s az ajtófélfákat simogatva, megindult szobájába. Fejét meghajtván sugta a bujászorú szönyegek felé:

— Hát itt az óra!

Sietni akart, hát sokáig öltözött. Gondosan, figyelmesen, mint a nászéjszakára készülő menyasszony. Összezsugorodott idegei egyre jobban kinyújtóztak, valami nagy, fatalisztikus megnyugvást érzett. Az agyára tolokodó nehéz gondolatok lassúvá tették a kezét, bizonytalanná, merevvé minden mozdulatát. A becsület, szép szóbrász és a gyémántokért s valen-

E nagyszabású terv tehát nemcsak arra tarthat igényt, hogy közérdeklődést keltsen, hanem különösen arra, hogy társadalmunk nagy rétegei tartsanak vállalat annak létesítéséhez.

Lépjön mindenki, a ki csak teheti, részvények jegyzése által a részvénytársaság tagjai közé. Így lesz részesévé, tulajonosává egy nagyszabású vállalatnak, s így válik megyénkben közkinccsésé a természet csodás erejének ajánléka, a magyaradi fürdő.

Az új Magyarad tervei.

A magyaradi gyógyfürdő vizének kitűnő hatása nemcsak vidékünkön, de országszerte ismeretes, — és hogy még nem részeseül ma értékének megfelelő pártfogásban, annak nem a víz, hanem a fürdőnek primitív és minden komfortot nélkülöző berendezése és kezelési rendszertelensége az oka

Mióta a fürdő tulajdonomat képezi, tölem telhető anyagi áldozatok árán fáradságot és munkát nem kimélve, igyekeztem a mulasztást helyre hozni, és az általános kivánalmaknak, melyek orvosok és más szakférflak által felhozattak, eleget tenni, úgy hogy ma

ciali csipkékért vétkező rosszvérű orosz leány tragédiája jelenetről jelenetre meg-elevenedett a lelkében, csak a szereplők voltak mások: Clemenceau a férje, Iza meg ő.

— Megtudta az uram, — mondogatta magában egyre s ügyetlen kézzel babrált a sütő vassal, rizsporral, hajtükkkel.

— Elvisz Clemenceau ba. Hogy a bűnhődés kegyetlenebb legyen, a hóhér előbb megnézetni velem az Iza pusztulását . . .

Keresett, turkált, dobált a szekrényekben. Semmi fehér ruhát nem talált elég fehérnek, semmitsem talált elég tisztának. A születésétől kezdve hibás volt minden, mondogatta. — Talán már tej helyett is pezsgőt itattak vele s a dajkameséi is Armand Sylvestre történetek voltak. — Mindent olvasott, mindent tudott, aminek bizonytalan sejtésében édesek a fiatal leányok, tudásában pedig rosszak. Csupa édességgel élt, mint egy háremleány s szönyegek, hintaágyban, asszonyos pongyolákban nyújtotta át a leányóveit. Elpuhult testének, álmos lelkének imponált a hatalmas, erős férfi, a ki érette nyult.

Nem ment férjhez szerelemből, s nem is bukott el szerelemből. Unalomból, léhaságból, puhaságból. Mint a repkény, ezer órnagyükerével belekapaszkodott az erős

már a magyarádi fürdő egy hatalmas fürdővállalatnak oly vázát képezi, mely nem sok befektetés, hanem inkább jó berendezés, rendes szakzerű kezelés és jó izlés által rövid idő alatt hazánk egyik legkeresettebb és gyógyhatásra nézve az orvosoknál és betegeknél egy igen számottevő fontos gyógyfürdő lesz.

Építettem egy teljesen új fürdőházat mai igényeknek megfelelően, a régi fürdőházban kád (bazén) fürdőket, és mert minden fürdőnél főtényező a lakás kérdése, egy új nagy emeletes szállodát 10 vendégszobával, tágas étterem és kávéházzal. A régi „Viktória“ villa a múlt évben kapott új tetőzetet, úgy az abban levő nyolc szoba kijavításával teljesen megfelelő jó állapotba hozható.

Megkezdtem a 33 holdat tevő fürdőtelep parkirozását is szakértő műkertes tervrajza alapján. Sikerült Somogyi László urtól azon kötelező ígéretet szereznem, hogy a fürdőtelepen levő régi fogadót és melléképületeit 7000 forint vételárban, Konkoly Thege Sándor ur pedig a fürdőtelepen levő régi megyeházat, mostani csendőrlaktanyát 5000 forint vételárban az esetleg alakuló részvénytársaságnak tulajdonába bocsátja, elosztani ohajtván ezzel azoknak aggodalmát, kik e két telepnek későbbi esetleges konkurrencájától féltek.

Ezen két telep épületeinek igénybe vételével mintegy 40 szoba szolgálhatna a fürdővendégek befogadására és elhelyezésére, azonkívül maradnának a szükséges mellékhelyiségek, istállók, stb.

Ez a magyarádi fürdő mai állapota. Tagadhatlan, hogy még van sok teendő, de mert ez már az én fizikai és anyagi erőmet meghaladja, a miért is, hogy ezen szép jövőre jogosult fürdő teljesen a közönség kezében legyen és minden tényező annak fejlődésére befolyást gyakorolhasson, elhatároztam.

törzsbe, de a gyökerek csak a kéreghez tapadtak, egy rántásra kiszakadt az ezer szálaeska. A nyugodt, komoly temperamentumu s mégis naiv lelkű férj mellett megkívánta a külön szobák parfümös gőzében élő, csupa ideg szeretőt. Az egyhanguan verőfényes házasság élet mellett esábitották az esztelen, sorvasztó deliriumos órák. De nem sokáig. Az első novemberi estén kikergette a filigrán szeretőt a szobájából olyan udorodással, mint aki mohón sokat evett kedvence ételéből és egyszerre halálosan megutálta azt.

Akkor azután beállott a reakció. Hogy megundorodott a szeretőtől, a férj felő fordult újra a figyelme. S magányos, vegetálon óráiban mindig e két alakkal foglalkozott s hogy folyton hasonlítgatta a férfias, egészséges, egyszerű embert a beteg idegszálakból komplikált, kiöltözött vázhoz: egyszerre azt vette észre, hogy félni kezd a férjétől babonás, nagy, de szerelmes félelemmel. S míg azelőtt gonosz gyönyörűséget talált abban, hogy a jólelkű, bizó ember előtt szinte szemérmetlenül szerelmeskedett a kedvesével, most aggódva figyelte férje minden mozdulatát. Valami beteges szuggesztív vett erőt a lelkén, a mely lassan erős meggyőződéssé szilárdult s a melyben megmagyarázhatatlan, szinte vad öröme teit.

hogy azt részvénytársasággá alakítom, mely célból bocsátom ki ezen felhívást a nagy közönséghez és ezek között azokhoz, kik csekély tőkebefektetéssel egyrészt azt előnyösen kamatoztatni akarják, sőt tőkájukat ezen életrevaló vállalatban többszörösíteni, másrészt elősegíteni azt, hogy ezen kitűnő gyógyviz az emberiség egészségének javára is kamatozzék

Tervezet.

A részvénytársaság „Magyaradi fürdő részvénytársaság“ címmel létesülne.

Az egész fürdőtelep az azon levő összes épületekkel, berendezésekkel, — beleértve a Konkoly Thege Sándor ur és Somogyi László ur tulajdonát képező összes épületeket, 88000 (nyolcvannyolc) ezer forint vételárban a részvénytársaság tulajdonába menne át tehermentesen.

Kibocsátatik ezerkétszáz darab száz forintos részvény.

Ezer részvény aláírása esetén is a társaság megalakul

Ha a részvények 75 %-a jegyezve van az alakuló közgyűlés megtartatik, addig azonban az aláírt részvények után semmi sem fizetendő és a közgyűlés joga és dolga lesz a jegyzett részvények árának mikénti és kinek kezébe leendő fizetésének megállapítása, valamint a fennmaradó 32 (harminkettő) ezer forint hovatordítása.

Ha a részvények 75 %-a nem jegyeztetik, az aláírások kötelezettségüket veszítik.

Az aláírások 1898. évi április hó elsején lezártnak.

Aláírásokat elfogad a kibocsátó, levélben is (posta Hont-Szántó), valamint Ipolyságon a takarékpénztár, — Léván a takarékpénztár, a takaré- és hitelintézet, és Hubert Vilmos ügyvéd

— Ő megtud mindent és meg fog ölni engemet!

Templomba kezdett járni, imádkozni próbált, a mivel már gyermekkorában felhagyott. A copfstilű, össze visszaaranyozott külvárosi templom sáros, gödrösre térdelt padjaiban töltötte a délelőtti órákat, a szája imádságot mormolt, az agya azonban folytonosan ugyanazon a gondolaton tépelődött: milyen lesz a megcsalt derék jó férj bosszúja? — S száraz égő szemmel bámulta az utolsó ítélet képét, valami düszszeldorfi tucatfestőeske naiv mázolását, amelyen lólábu, egérfülű krampusz-alakok kegyetlenkedtek az elitéltekkel.

— A ki kezével vétkezett, a kezén szenved, a ki a szemével, a szemén... Milyen lesz hát az én bünhődésem?

Megfogyott ebben az időben, halavány lett s a folytonos szobai levegő, az étvágytalanság s az álmatlanság betegessé is tette. Egyszer panaszkodott e miatt az anyjának, az meg a tapasztalt, idősebb asszonyok felsőbbségével mosolyogva huzta őt magához:

— Talán bizony baba lesz Grendicséknél!

Ettől a gondolattól még jobban megremült. Azóta már a templomba sem járt, fölfedezte az elhagyott, kis udvari szobát

ur, — V.-Mikolán Kádár Kálmán ügyvéd ur, Tompán Thuránszky Béla ur, és Alsó-Szemeréden Viszolászky Károly ur.

Keviczky Dániel
fürdőtulajdonos.

A h é t r ő l.

— szeptember 28.

ŐSZI KÖZGYŰLÉS.

A hét legkiemelkedőbb eseménye vármegyénk törvényhatósági bizottságának holnapi őszi rendes közgyűlése lesz, melyen Horváth Béla főispán maga fog elnökölni. A 76 tárgyat felölelő gazdag tárgysorozat a tavaszi közgyűlés óta elfolyt félévről szóló *alispáni jelentés* nyitja meg. Ezt követi a főjegyzői állásából fegyelmileg elmozdított Tóth Lajos helyének valamint *Matuska* Adolf elhalálozásával megüresedett tisztügyi állásnak betöltése. Ez állások betöltése nem fog pártokat bontani, sőt előreláthatólag akklamációval fog történni. A vármegye jogszának igen fontos állására egyedül álló jelölt *Kallós* János vámos-mikolai ügyvéd jelenlegi helyettes tisztügyi ügyész vármegye tolla *Sántha* Béla helyettes főjegyző kezébe kerül ki árvaszéki vármegyei női székéből közérdeklődéstől előkelő főjegyzői állás a *Hecker* ugrásával a tisztügyi lajtorján nek csinál helyet: helye e *Hecker* Lajos aljegyző lép ki, elődje nyomán a fiatal jogász nemzedék modern friss szellemét viszi be az árvaszék falai közé. Az így megürült aljegyzői állás *Wilczek* Frigyes gróf dr. tisztviselői karunk e fölfelé törekvő ambiciózus tagjára vár.

A további tárgysorozat halmazában látjuk a közigazgatási bizottság átiratát *Vámos-Mikolán* kir. adóhivatal felállításának szorgalmazása iránt. A szolgabírói székhelynek, Szobról Vámos-Mikolára va-

s abba fészkelte be magát. Egyre fásultabb lett és egyre nyugtalanabb; lelkében halálos didergéssel várta a leszámolás el nem maradható napját s mégis türelmetlen volt, hogy az annyira késik. Egyre gyakrabban fakadt ki:

— Ha Dénes még vár, megbolondulok!

Mikor a színház kivilágított, fehér előcsarnokába, a mely bántotta világosságtól elsokott szemét, — támoilogva belépett, hálásan tapadt az urához:

— Már nem vár tovább Dénes, — gondolta diadalmas elégedettséggel.

Nem volt semmi kétsége se ebben: ma vége lesz mindennek: a bűnnek, a csalásnak, az életnek s a nagy lelki emóció kigyujtotta az arcát, visszahozta a fényt nagy szemébe. Leült a helyén, egyszer sem tekintett körül, csak a szinlapon nézte a kővér, fekete betűket, a melyekből a darab címét nyomták. Az ismerősök, akik előtt egyszerre minden magyarázat nélkül bezárta az ajtaját, örvendő közönytgették innen is, onnan is, de ő mintha vak volna, senkinek sem biccentett vissza. A férj végre is kedvetlenül, mogorván rászólott:

— Rettenetesen szórakozott vagy, Mariann!

Az asszony némán, alázatos megadással hajította meg a fejét.

1. §. Legelőször is azok a nem emberek való, de azért méregdrágán lakásukul kiadott penészfészkek és sárbódék — lerombolandók.

*
Nincs elég tanítónk. Pedig lám megkapják mind a — 400 frt javadalmazást. Hát igazán igaz az, hogy volt ennél egy tanítónak — kevesebb fizetése is?

Az alispáni jelentés szomorúan konstatálja ezt s egyuttal jelzi, hogy a tanuló ifjúság, de bizonyára még a tanítói kar is *jövedelmezőbb foglalkozás* után néz.

Ezt azonban ne tessék valami bankdirektorságnak gondolni. Elég ha egy — *szolgai állást* kap, már akkor is többször jóllakik, mint mikor — tanító volt.

*
Öt szolgabírói állásra van égető szükség. Az alispánunk már az új állások szervezése iránt intézkedik is. Én attól félek, hogy meglesznek az ujszolgabírói *állások*, de nem lesz, a kiket azokba — *beültessünk*.

*
Egy megyei tisztviselő monológja:
— Nem kívánnék én semmi mást, csak hogy az *ügyforgalmunk emelkedésével* a jövedelmezésünk is hasonló méretekben — emelkednék.

*
No de megkapják a főbírák az 500 frt utiátalányt, ebből már legalább annyi kitelik, hogy elénekelhetik Henri márkival:

— Bejártam kétszer a — járásom.

*
— A hajukat hivatalosan még mindig — *„fegyverviselők“*-nek nevezik. Ha a hajduk — „fegyverviselők“, akkor inkább lehetne a kompost hidásznak, a csikóst — huzárnak, a kocsist — szekerezésnek, a kis birót — udvarmesternek, a baktort — gárdistának nevezni. A fináncok pedig a hajdukhoz képest — *ágyukkal* vannak felszerelve.

F—s Sz—t.

— Megörültél Mariann?

Az asszony még jobban a falhoz simult, mintha bele szeretne süppedni.

— Igen, megörültem. Mert nem lehettem az eszemnél akkor, abban az időben. — Nem is szerettem soha egy percre sem, sem a szívemmel, sem a véremmel. Hogy is szerethettem volna azt az embert, a mikor a tied lehetek! Gonosz részegség volt, rettenetes mámor, amely képessé tett arra, hogy a becsületemet, a te becsületedet összetapossam . . .

Látszott, hogy a vér mind Grededics arcába tódul, az asszonyhoz ugrott, két hatalmas keze a reszkető vállakra csapott. Mariann nem húzódott vissza, szinte beigazította nyakát a göresösen rángatózó ujak közé, de azok lesiklottak róla. Dénes mintha valami emberfölötti munkával hiába akarna megküzdeni, erőtlenségül visszagyogyott a székére, az asztalra borult és hangosan zokogni kezdett. Egész teste kinosan vonaglott.

— Megöltél Mariann!

Az asszony meglepetve, hitetlenül nézte őt.

— Még habozik, — gondolta, — még többet kell mondanom!

És elkezdett recitálni száraz, monoton hangon. Elmondotta a megismerkedést,

IRODALOM.

— **A siker titka.** A fővárosi hírlapok közül a Magyar Ujság mind jobban terjed országsszerte és mind kedveltebbé válik. Nem csuda. Sikereinek titka, hogy a mig egyrészt mindig kitűnően szerkesztett, élénk és változatos lapot ad olvasóinak, addig egyuttal a lehető legnagyobb kedvezményekben is részesíti előfizetőit. Mert bár a Magyar Ujság a legolcsóbb fővárosi lap, a mennyiben ára egy hónapra 1 frt, negyedévre 3 frt, félévre 6 frt, egész évre 12 frt, előfizetői mégis teljesen ingyen kapnak havonként egy-egy díszes kiállítású regényt, évenként tehát 12 kötetet, úgy hogy a Magyar Ujság előfizetői tehát egész könyvtárra tesznek szert egy év alatt, csupa kitűnő, hírneves íróktól való, érdekesítő regényre. És e kedvezményben azok is részesülnek, a kik csak egy hónapra fizetnek elő a Magyar Ujság kiadóhivatalában (Budapest, IV., vármegye-utca 15). A Magyar Ujság előfizetői azonkívül teljesen ingyen kapják meg a lap heti mellékletét, a „kerékpár“ című sportlapot.

— **„Budapesti Napló“, az ujságírók lapja.** Elénken emlékszik még a magyar közönség annak a tizenennyolc magyar ujságírónak esetére, akik, hogy függetlenítsék magukat minden politikai befolyás és minden vállalkozó tőke nyüge alól, megalapították a maguk erejéből, minden vállalat mellőzésével a szerkesztőség saját tulajdona gyanánt a *Budapesti Napló-t*. A lelkes kis csapat most egy esztendő leforgása után a szabadelvű magyar közönségnek legkedveltebb ujságszolgáltatója lett. Magával hozván fényes és jóhi-rú írói neveket, bámulatos szorgalommal és kitartással gyűjtven mindennap össze mindazt, ami e szerkesztőség, e lap szabad-

az alattomoskodásokat, a találkák megbeszélését, a deliriumos órákat cinikus, könyörtelen részletességgel. A mig beszélt, egyre a férjét nézte várakozó, forró, türelmetlen szemmel: mit tesz, mikor mozdul, mikor rohan rá? De az nem tett semmit, nem mozdult, nem rohant rá, csak hevert fölörülten az asztal összegyűrött abroszán. Akkor az asszony szinte öntudatlanul tragikus pózba helyezkedett és mély lemondó hangon mondotta:

— Tudom, hogy bűnhődöm kell, hogy büntetni akarsz! Tudom, hogy bűnhődésem csak olyan nagy és rettenetes lehet, amilyen a vétkem volt. Megértettem mindjárt, miért kell ma nekem Clemenceaut végig nézmem, Iza vétkezett, Iza meghalt: én sem élhetek tovább . . .

S hogy Grededics kissé fölemelte rettenetesen elváltozott arcát, közelebb csuszott az asztalhoz, megállt éppen szemben vele s hiszterikus, ijesztő indulattal tépte mellén a ruhát:

— Hát bosszuld meg magadat! Ez a hitvány test az oka mindennek.

Grededics nem látott semmit, hosszan, fájdalmasan sóhajtott:

— Mikor szakítottál vele?

— Hat héttel ezelőtt.

elvü és feltétlenül minden irányban független politikájának, nemzeti érzületének és magas izlésének minden huszonnégy órájában ismétlődő bizonyosságát adja: a *Budapesti Napló* ma már nemcsak keletkezésének történetében új és eredeti, de a közönség szimpatiainak gyors felköltésében is eddig nem látott példát mutat. Es minden szám arra vall, hogy a *Budapesti Napló* alapítói megérdemlik ezt a támogatást.

A *Budapesti Napló*-nak friss és megbízható értesülései, komoly, tartalmas politikai cikkei, a melyek nyomtatékossá teszik a fiatal, de politikai sulyra máris döntő jelentőségű ujság véleményét. tárcarovatának magas irodalmi színvonala, gazdag informatív anyaga, kitűnő értesülései, kimerítő, ötletes, változatos, eleven rovatai s mindenrendű közleményeinek változatossága és folyton gyarapodó bősége: napról-napra ékeszólóan tanuskodnak arról, hogy a *Budapesti Napló* fényesen megfelelt a legvérmesebb várakozásnak is, amely megjelenését megelőzte. A Budapesti Napló szerkesztősége és olvasó közönsége közt páratlanul meleg és szíves viszony fejlődött ki. Naponként jelentkezik ez a Szerkesztői üzenetek rovatában. A magyar közönség nekünk családunk.

A *Budapesti Napló* szerkesztősége, amely csakis eddigi munkásságára, hírlapírói sikerei hivatkozva és a közönség szimpatiaira apelálva fogott hozzá bátor vállalkozásához, nem csalódott önbizalmában és nem csalódott a közönségben, amely nagy szeretettel karolta fel az ügyét az első perctől fogva. Es hogy a közönség se csalódjék benne, arra vállvetve, szakadatlan buzgósággal és lelkesedéssel törekszik. A szerkesztőség, amelynek belső tagjai: Vészi József, főszerkesztő, Braun Sándor, felelős szerkesztő. Ábrányi Emil, Clair Vilmos, Cerri Gyula, Erős Gyula, Fái Béla, Gergely István, Holló Márton, Horváth Elemér, Janovics Pál, dr. Kovács Jenő, Lyka Károly, Márkus József, Merkl Adolf, dr. Márton Miksa, Molnár Ferenc, Papp Dániel, Pekár Gyula, dr. Soltesz Adolf, Sváb Tivadar, Thury Zoltán

Grededics feltámasztott karjaira dült, mint a lunátikus, merev szemgolyóval bámult a levegőbe s érzelmes, szerelmes szíve végtelen keserűségével bugta:

— Sohasem fogom elfelejteni azt, a mit tettél!

— De fájdalmas, panaszos szavaiban benne volt már a végtelenül szerető férfi kész megbocsátása. És ez a megbocsátó, szomorú hang rettenetes haragra lobbantotta az asszonyt. Csak azt érezte, hogy végtelen csalódás érte: azok a karok, a melyektől a halált várta, most is az ölére készek s hogy ő most végtelenül neveltséges, mint a felsült eselszövő és az összetörött siránkozó ember nem fogja őt összemorzsolni a hitszegéseért. Szikrazó szemmel, büszkén egyenesedett ki.

— Hitvány vagy, gyáva vagy! — kiáltotta. Rendbe szedte a ruháját, köpeny-kéjét magára dobta, a kalapját kereste. Grededics ijedten, dideregve nézte.

— Mariann, hová mégysz? — kérdezte rémült kétségbeeséssel.

Az asszony nyugodtan bogozta össze kalapját bársonykötőt.

— A szeretőmhöz megyek.

Munkácsy Kálmán.

ló áthelyezésének kérdése irattárban pihen, e kérdésnek a miniszter intenciói szerint való megoldása nélkül pedig e kérdés sikeresen alig bolygatható.

Külön felemlítést érdemel a régen várt *építési szabályrendelet*, továbbá *Schvarcz János dr.* és *Szekács Sámuel* fellebbezése a bakabányai felekezeti iskola államosítása tárgyában hozott községi határozat ellen. A fellebbezés, és rajta *Schvarcz János dr.* és *Szekács Sámuel* neve mindenestre azt jelenti, hogy a bakabányai iskola államosítása a magyarság érdekében elodázhatatlan.

— **A társaságból.** *Pongrácz Elemér*, lapunk szellemes *Fagyos Szent-je* a fővárosból nevével együtt néhány heti pihenőre hazaérkezett. — *Medgyessy Sándor* és neje a héten Abbáziába és a magyar tengerpartra tettek érdekes kirándulást.

— **Zsidó ujév.** *Rós-hasanát* vagyis az új évet ünneplik zsidó polgártársaink e hó 27. és 28-án. — Tudósaik állítása szerint akkor van a világ teremtésének 5658-ik évfordulója

— **Nyugalomba menő járásbíró.** *Verebélyi József* ipolysági kir. járásbíró beadta az igazságügyi m. kir. miniszterhez nyugdíjaztatása iránt kérvényét. *Verebélyi József* közigazgatási pályán kezdte pályafutását, titkára volt *Majthényi László* báró főispánnak, azután megyei alügyész, majd megyei törvényszéki ülnök lett. A kir. bíróságok szervezésekor kinevezték kir. járásbíróságunkhoz járásbírónak s most 25 évig érdemesen megtutott pályája berekesztésül kívánkozik nyugalomba.

— **Családi öröm.** *László Sándor* kir. törvényszéki bírót neje egy szép kis leánybambinóval ajándékozta meg. — A legszebb családi örömmek igen sok gratulánsa akadt.

— **Vásárolják az új telkeket.** Szépek a kilátások arra, hogy az új városnegyed rövid idő alatt kiépül. Az első telekvásárlók közt látjuk *Bakó István*

— Te tudod, hogy miért! — sugta magában.

Megkezdődött a darab. Mariann szeme, mintha megigézték volna, mereven a színpadra tapadt, egyes mondatokat a szereplők után mormolt, ott függött az ajkukon, szinte együtt játszott velük; arcán megdöbbenően meglátszott minden benyomás. Mikor *Ritz Konstantin*, a szobrasz barátja, a szép orosz leánynak szemébe vágja gonosz életét, halálsápadtan bukott vissza a székébe s valahányszor a csábító *Vojnov Szergej* herceg nevét emlegették, fogai között sziszegte:

— Az utálatos!

A felvonások között összeesve, mozdulatlanul ült a helyén s nagy örömet érzett, hogy férje az ismerőseivel eszegetett. Nem tudott volna egyetlen szót sem váltani vele. Csak az járt egyre az eszébe, hogy ő *Dobrovcska Izánál* is rongyabb, hitványabb, mert az gyémántokért, selyemért vétkezett, neki gyémántja, selyme is mindig elegendő volt. Szomszédai eleinte csodálkozva, megütődve nézték, majd mosolyogtak rajta. Bizonyosan szentimentális, naiv asszonykának nézték, aki még meg tudja könyezni a kasirozott színpadi tragédiákat is.

főmérnököt, *Himmler Sándor dr.* orvost, *Lange Pál* kir. erdész, *Lipcey Ervin* kir. ügyészt, *Reinhardt Zsigmond* megyei állatorvost és *Wilhelm Károly dr.* ügyvédet. Takarékpénztárunk *Berkó István* vezérigazgató ama indítványát, hogy az intézet is vegyen telket és építsen diszes házat, *Winter Ferenc* igazgatósági tag azon módosításával fogadta el, hogy az intézet egyelőre telket vesz, de az építést a *Feldmann-féle* háznak értékesítéséig függőben tartja. Nagy pénzintézetünket vezérlő példával kell legelől látnuk ott, hol a város emeléséről van szó, és eme erkölcsi kötelességének teljesítésénél nem szabad magát pénzügyi szempontok által foszélyezni hagyni.

— **Helyettes intéző.** *Vasváry Kolozs* hercegrímás *Farkas Gézá*t, a primási uradalmi tisztek egyik jeles fiatal tagját *Csenkéről* a beteg *Gállik Gyula* drégelypalánki intéző helyettesítésére *Drégely-Palánkra* rendelte ki

— **Rózsaszínű rovat.** *Baán Máté* tegnap kötött házassági frigyét *Heffler Mariska* kisasszonnyal Nagy-Orosziban.

— **Főjegyző választás Korponán.** *Korponán* október 7-én lesz az elhalt *Bory Arnold* helyébe a főjegyző választás. Biztos kilátása van ezen állásra *Baumert Ottó* jelenleg városi aljegyzőnek. Helyére *Wagner Béla* segédjegyző, fiatal jegyzői karunk egy ügyes tagja pályázik.

— **Uj ügyvéd Korponán.** *Paczolav Gyula* ügyvéd, ki évek előtt városunkban, majd *Tereskén*, *Uj Pesten* és *Rákos-Palotán* ügyvédeskedett, most *Korponán* nyitott ügyvédi irodát.

— **Uj zsidó imaház.** Az ortodox zsidó hitközség új imaháza, mely *Szlan-csok Alajos* építész ügyes tervei szerint készült, legközelebb lesz átadva rendeltetésének. A belső berendezés és az izléses oltár *László János* törekvő fiatal asztalos ügyességét dicséri.

— **Vétkes vigyázatlanság.** *Macák Samu* bakabányai lakos előtt *Siket Pál* ottani lakos dicsekedve mutogatta

Az ötödik felvonás is elérkezett, az utolsó nagy jelenet is. Mikor *Iza* visszatérő férjét szerelmi őrjöngésében csókkal, öleléssel kábitja el, *Mariann* öntudatlanul megkapta a férje kezét és göresösen átkulcsolta ujjával. Azután következett a halálos küzdelem *Clemenceau* és *Iza* között. A tör *Iza* fehér vállát érte. Akkor *Mariann* is a melléhez kapott és a visszafojtott lélekzettel figyelő nézőtér nagy csendességében tompán felnyöszörgött. — *Grededics* felugrott a helyéről, fojrántotta a feleségét is.

— *Mariann*, — mondotta indulatosan és szégyenkezve, — hát miért nem mondtad meg, hogy beteg vagy? Jőjj azonnal!

Az asszony jött engedelmesen. Bár lábai roskadoztak, futva indult a fekete, üres utcáknak. *Grededics* ingerült volt és dacosan hallgatott, csak egyszer jegyezte meg:

— Te fázol, *Mariann*!

— Nem, nem, — mondotta az asszony bár a fogai összeverődtek és még jobban meggyorsította lépéseit. Odadől a férje izmos, erős karjához s szinte önkívületben jött az a gondolata: „Dénés erős; Dénésnek törre som lesz szüksége!”

szép pisztolyát, s egyik csövét kilőtte. Alig hogy *Macák* elfordult, a pisztoly másik csöve is elsült s az egész töltés *Macák* arcába furódott. Életbenmaradásához igen kevés a remény.

Egy *Deménd (Hont m.)* községben fekvő 800 holdas jó minőségű szántó-földekből és rétből álló nemesi birtok jövő év tavaszától bérbe adó. Bővebb felvilágosítást nyújt *Luka Pál* ur *Paláston*.

INNEN—ONNAN.

(Karcolatok.)

Egy főszolgabíró sóhaja:

— Boldog tatai kolléga! Érdemkeresztet kapott a német császártól. Az én járásomban de az egész megyénkben is már nagy dolog, ha egy püspököt fogadhatunk. Hány ugyan az is — keresztet, de mi haszna, ha azt nem lehet — feltűzni.

*

A pásztorok a legújabb divat szerint most a csordát korán reggel — trombitával szedik össze.

Pásztor és — trombita.

Ez úgy vág, mint a tehéne — a g^a; az öszvéren — a bársony nyereg; a batus zsidónak a — klarinét. a finánc — a sarkantyú, a bakának az — imádkozás, X barátunknak a — vizivás.

Pásztor és — trombita.

Ilyen jól állna *Mokány Bercinek* a frakk, klakk és lakk, vagy O fején az — infula.

*

— Mért nem házasodsz már? — kérdezem L.-t.

— Tudod, azért nem — felelé ő — mert leányaink hozományát az após urak mindég csak — hozományozzák.

*

Uj építési szabályzatot alkotott a vármegye. Csak akkor érne igazán sokat, ha az első pontja így szólna:

Otthon, mint ilyenkor rendesen, a hideg vacsora már készen várt. *Marianna* a szobaleányt azonnal kiküldötte, szíve rettenetesen dobogott. Cél nélkül, össze-vissza járt az asztal körül. *Grededics* megbánta már, hogy olyan heves volt beteg asszonyával szemben. Mindenáron beszélgetést akart kezdeni. Bort töltött a két kis pohárba:

— Láttad *Barthát* a színházban? — kérdezte. — Nem értem, miért maradt el ez az ember egyszerre tőlünk?

Az asszony megállott. „Ahá, most kezdődik!” gondolta magában. Megfogódzott egy székben, megszűnt minden szívdobogása. — Lehunyt szemmel, elszántan mondotta:

— Mert kitiltotam a házból!

A férj letette a fölemelt poharat.

— Kitiltottad? Ugyan, miért?

— Mert vétek volt őt be is eresztenem. S a férfi nagy, előtte érthetetlen álmélkodását látva, arcát kezébe temette:

— Azért a hitvány emberért csaltalak meg téged!

Grededics olyan lett, mintha egyszerre megdermedt volna, s csak nagy homályba borult szeme élt, a melylyel szinte bambán nézte a falhoz tapadó remegő asszonyt. De azután felordított;

napról-napra egész erejét, egész lelkesedését, összes hírlapírói kvalitásait viszi a harcba. Hűséges szövetségese ebben a külső munkatársak díszes serege, amelyből csak Ágai Adolf, Balogh Pál, Beksics Gusztáv, Bessenyei Ferenc, Békefi Antal, Eötvös Károly, Feszti Géza, Géczy István, dr. Hagara Viktor, dr. Halász Ignác, Kupa Árpád, Lengyel Laura, Malonyai Dezső, Munkácsy Kálmán, Szabóné-Nogáll Janka, Szana Tamás, Szántó Kálmán, Tömörkény István és Tussek Anna neveit említjük most.

Ez rugója a *Budapesti Napló* eddigi példátlan nagy sikerének és biztosítéka jövődjének szilárd existenciájának. Es még egy. Annak az újságnak, amely senkié másé, csak a szerkesztőségé és a közönségé, amely semmiféle idegen tőke szolgálatában nem áll és csak a maga munkálkodó embereinek, meg a magyar közönségnek, a magyar hazának, a magyar nemzeti ügynek és a magyar szabadelvűségnek az érdekeit szolgálja: ebben a függetlenségben semmihez sem hasonlítható hatalmas erőforrása van. Olvasóink figyelmét újból is felhívjuk a *Budapesti Napló*-ra és ismételve a legmelegebben ajánljuk ez újságot. Olvasása az újdonságok iránt érdeklődőknek és valóságos lelki épülésükre azoknak, akiknek a magyar hírlapirodalom magas színvonalában és magyar írók és újságírók hangyaszorgalmában kedvük telik.

Nyilt-tér.

(E rovat közleményeiért nem felel a szerkesztő.)

Tekintetes szerkesztő ur!

Az „audiatur et altera pars“ elvénél fogva engedjen egy kis tért a következő soroknak:

Beccses lapja f. hó 21 én megjelent számában *Lövy Mark* névre hallgató egyén, kvalifikálhatlan és személyét kellőképp karakterizáló, ocsmány módon ront elém, azzal vádolván, hogy „a tűzkárosult felektől levonásokat erőszakolok ki.“ *Lövy* hazug és becsstelen támadásaért a bíróságnál keresek megtorlást, de mert *Lövy* a közönség ítéletéhez folyamodik, kötelességem a valódi tényálladék felsorolásával a magam reputációm megvédése szempontjából, a következőt válaszolni a „nyilt-kérdés-viszketeg“ *Lövy* soraira.

Többször néven mondottak saját tűzkára után a kárösszeget *födemesi* ügynöknél kiutalványozván *s mert Lövy a biztosítási díjakat a lejárat után mindig 10—12 hónappal és akkor is csak ügyvédi felszólítás utján fizette*, mi sem természetesebb, mint hogy a kötvény feltételek értelmében és a kapott utasítás folytán élnünk kellett azon jogunkkal, hogy a kárösszegeből a hátralékos díjakat levonjuk.

Ez az igaz tényállás — ám ítéljen a t. közönség az én „erőszakos“ eljárásomról és *Lövy* rosszakaratu, a tudatlanság attributumával ékeskedő „nyilt kérdése“ felett. **Weisz Soma.**

Hivatalnokunk fenti nyilatkozatához azon megjegyzésünket fűzzük, hogy az a *fennálló szabályok és az ált. kötvény-feltételek 17. §-a értelmében jogosan és helyes irányban járt el.*

Ipolyság, 1897. szeptember 25.

A es. kir. szab.

triesti általános biztosító társaság
Ipolysági főügynöksége.

H I R D E T É S E K.

32981. 1897. III. szám.

Árverési hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyminisztérium f. é. szeptember 11-én 73391. sz. a. kelet rendelete következtében közhírré tételik, — hogy a kir. kincstár tulajdonát képező nagy-marosi két hajómalom utáni dunavízijog (600) szóval: hatszáz forint kikiáltási ár mellett f. év október hó 30-án d. e. 10 órakor alólirott kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében nyilvános árverésen el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át azaz: 60 forintot készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban az árverés napján a kiküldött bizottság kezéhez letenni.

A kitűzött árverésen a fentebb jelzett dunavízijog a kikiáltási áron alól nem fog eladatni.

A legmagasabb ajánlat-tévőre nézve a tett ajánlat azonnal kötelező, a kir. kincstárra nézve pedig a megkötendő jogügylet csak a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminisztérium jóváhagyása után válik jogerejűvé.

Vevő köteles a vételárat három egyenlő részletben, és pedig: az elsőt az árverés napjától számított 30 nap, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 60, — és a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után, az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az ipolysági kir. adóhivatalba befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének a kitűzött időben eleget nem tenne, — az általa megvett vízijog a vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, ujabbi árverés fog kiiratni.

Léván, 1897. szeptember 17.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Hirdetmény.

A volt káptalani telken még fennálló istálló épület födél és alépitménye eladó. — Bővebbet

Eggenhofer és Szlancsok
vállalkozóknál Ipolyságon.

Van szerencsém a t. közönségnek b. tudomására hozni, miszerint

Palugyay borai-

nak főraktára e vidékre nálam van elhelyezve; nevezett cég borait kicsinyben és nagyban árusítom.

Nem különben ajánlom kitünő minőségű saját termésű

szőlőmnek kilóját
24 krral.

Nagyobb vételnél ár-
engedmény.

Teljes tisztelettel
Bolner Pál.

3-3

Budapesti Szivattyú- és Gépgyár Részvény-Társaság

(azelőtt WALSER FERENC)

Budapest, VI., Külső váci-ut 45. szám.

Sürgőnyei: SZIVATTYUGYÁR, BUDAPEST.

G Y Á R T;

mindenféle gőzgépet, Schmidt-féle forrgőzmotorokat (40% szénmegtakarítás) petroleum és benzina-motorokat. Keretfűrészeket, körfűrészeket és csertöröket. Gőzkazánokat, előmelegítőket, tartányokat. Hidakat és egyéb vasszerkezeteket. Mindenféle szivattyukat, gőz, szij és kézi hajtásra, valamint villamos üzemre. Artézi kútfelépítményeket vasból. Tűzfecskendőket és vízszállítókat, tűzoltósági, felszerelési tárgyakat. Köztisztasági szereket, öntöző-kocsikat sárkaparó és seprőgépeket, hókéket, és uthengereket. Egészségügyi szereket, mint gőzfertőtlenítő készülékeket és teljes fertőtlenítő telepeket, pöcegödör tisztító készülékeket. Vas- és ércöntvényeket, harangokat. Keményöntésű acélfelületű tűzrostélyokat egyenes és kigyóalakban, valamint poligon rostélyokat.

LÉTESIT: vízműveket, csatornázásokat, vízvezeték és légszeszberendezéseket, központi fűtéseket. Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve küldetnek.

Ujságírók lapja.

Ujságírók lapja.

BUDAPESTI NAPLÓ

A magyar sajtóban páratlan az a siker, a melyet a

BUDAPESTI NAPLÓ

aratott és az egész világ sajtójában példa nélkül való, hogy egy szerkesztőség maga alapított volna és adna ki politikai napilapot.

A BUDAPESTI NAPLÓ

a szerkesztőség tulajdona, nem adta magát semmiféle vállalkozás rendelkező hatalma alá. Független tehát és szókimondó felfelé is, lefelé is minden irányban. Az igazi szabadelvűségnek sok diadala fűződik már a BUDAPESTI NAPLÓ pályájához és a reakcionárus törekvések kudarcjai megannyi-an a BUDAPESTI NAPLÓ egy-egy sikerét jelentik.

A BUDAPESTI NAPLÓ

a magyar intelligencia lapja. Politikája a legtisztább szabadelvűségnek és a magyar nemzet igazainak útján halad.

A BUDAPESTI NAPLÓ

hasábjain egyesíti a magyar politikai, irodalmi és zszurnalisztikai élet legelőkelőbb neveit, és érdekesség, frissesség, ötletesség dolgában verseny nélkül áll. A BUDAPESTI NAPLÓ minden egyes száma egy-egy zszurnalisztikai siker.

A Budapesti Napló főszerkesztője:

V é s z i J ó z s e f.

A Budapesti Napló felelős szerkesztője:

B r a u n S á n d o r.

A Budapesti Napló belső dolgozótársai:

Ábrányi Emil
Clair Vilmos
Cerri Gyula
Erős Gyula
Fái Béla
Gergely István
Holló Márton

Horváth Elemér
Janovics Pál
dr. Kovács Jenő
Lyka Károly
Márkus József
Merkl Adolf
dr. Márton Miksa

Molnár Ferenc
Papp Dániel
Pekár Gyula
dr. Soltész Adolf
Sváb Tivadar
Thury Zoltán

A szerkesztőséghez csatlakozik a külső munkatársak, cikkirók és tárcaírók diszes sora:

Ágai Adolf, Balogh Pál, Beksics Gusztáv, Bessenyei Ferenc, Békefy Antal, Eötvös Károly, Feszl Géza, Géczy István, Hagara Viktor dr, Halász Ignác dr, Kuba Árpád, Lengyel Laura, Malonyai Dezső, Munkácsy Kálmán, Szabóné-Nogáll Janka, Szana Tamás, Szántó Kálmán, Tömörkény István, Tutsek Anna.

A Budapesti Napló

rovatai gazdagok, értesülései kitűnőek. Az egész ujság friss, eleven, temperamentumos és minden rovatában az izlést, az előkelőséget és megbízhatóságot ismeri legfőbb törvényének.

Előfizetés: egészévre 14, félévre 7, negyedévre 3 frt 50, 1 hóra 1 trt 20.

Mutatványszámokat nyolc napig ingyen küld a kiadóhivatal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IX., Üllői-ut 15. szám.

Olvassa mindenki az ujságírók lapját

a Budapesti Naplót!